

ния из Стара планина Хитов решава да се отправи на запад към Сърбия, преодолявайки вражеските засади. На 4 август 1867 г. четата влиза на сръбска територия, след което е разпусната. Походът на Панайот Хитов от Североизточна България до Сърбия получава силен отзвук в страната. Това е една от най-значителните революционни прояви на нашия народ през шестдесетте години на XIX век.

Своите впечатления и спомени от преживяното Панайот Хитов описва в записките си "Моето пътуване по Стара Планина и животопис на някои стари и нови войводи". Там прославеният хайдушки войвода помества имената на участниците в дружината си и споменава: "...която ходи с мене в 1867 г. по Стара планина".¹ Под единнадесети номер в списъка фигурира името на Бойко Нешов от Копривщица, а под номер четиринадесети е записан Стефан (без фамилното му име), също от Копривщица.

През 1862 г. Бойко Нешов е в Цариград. Вероятно като много други копривщеници е напуснал родното място, за да усвоява занаят или да се изучи в големия град. Той е определен от българо-униатската община там да замине в Рим и да се подготвя за свещеник, но родолюбието и патриотизмът го отвеждат в Белград - участва в Първата българска легия. Изглежда че Нешов е имал връзка с цариградския местен комитет на "верните приятели", тъй като на призова им да се набират младежи за легията на Раковски, той е един от тези, които с готовност се включват.

Доктор Христо Стамболски, съвременник на събитията пише: "Натоварените в мисията да вербуват доброволци Стоил Попов и Стоян Буйнов разправяха как в разстояние от десет дена, след като ги снабдили с всичко необходимо за из път, изпратили една първа серия от шестнадесет души доброволци за Одеса като градинари и от там за Белград по Дунава; втора серия от единнадесет души за Букурещ и от там за Белград, и преди три дни една трета и последна серия от седем души направо за Белград по Дунава. Между последните били и сега още живите (1918 г.) Юрдан Ж. Планински и Бойко Нешов от Копривщица..."²

Когато години по-късно доктор Стамболски пише своята "Автобиография, дневници, спомени", той се среща с Бойко Нешов, който му разказва за пристигането си в Белград. Изповедта на копривщенеца, макар и твърде кратка, съдържа ценни сведения за него и включването му в легията. Там четем: "Ето как сам Бойко разправя за отиването си в Белград: "Всички се срещнахме в една абаджийска одая в Галата и от там по един, по двама на парахода Лоид за Галац. Тук в хотел Белвени прекарахме само една нощ. Хотелджията ни съобщи, че преди един ден заминали няколко други момчета от Тулча за Белград. С други параход и ние заминахме за там. И тука след пристигането ни заведоха в една голяма кръчма, в която заварихме много момчета, между които и балькчията Колю Георгиев, пазвантчето (Стефан Караджа) и Касабов. От там отидохме да се представим на Раковски чрез адютанта му Матей Попович. Наредиха ни, той ни прегледа... и му заповяда да ни запише и отведе в казармата при другите, да ни облекат във войнишки дрехи и да ни обучават. След четири дни пристигнаха и от Одеса 40-50 души во главе с Васил Друмева (владиката Климент), от Белград 60-80 души, от Свищов, водени от д-ра Павловича,